

Grevelingenmeer revisited

Afgelopen zomer publiceerden wij een spraakmakende reportage van Rien van Nunen, waarin hij op basis van het onderzoek en de ervaringen van charterschipper John Kesteloo het Veerse Meer opnieuw op de kaart van de bootvisserij plaatste. Na de nodige dramatische jaren is daar inmiddels een aantrekkelijke visstand ontstaan en valt er weer het nodige te genieten. Maar hoe is het anno 2018 eigenlijk gesteld met die andere afgesloten zeearm, het Grevelingenmeer? Martijn Dekkers hield de thermometer in het badwater...

Tussen het Zuid-Hollandse eiland Goeree-Overflakkee en het Zeeuwse eiland Schouwen-Duiveland ligt het Grevelingenmeer. Dit uitgestrekte water heeft een oppervlak van 13.872 ha

en is een van de zeven deltawateren die zijn aangewezen als Natura 2000-gebied. Nederland ken ongeveer 160 van deze gebieden. Dat houdt in dat er voor het gebied een integraal beheerplan wordt opgesteld voor een

periode van zes jaar. Daarna wordt gekeken of dit beheerplan afdoende is of dat het bijgesteld moet worden om een optimale balans te verkrijgen tussen economie en ecologie. Vóór 1958 was de Grevelingen nog

gewoon een in open verbinding met de Noordzee staande zeearm, maar na de watersnoodramp van 1953 werden plannen gesmeed om de kustlijn beter te beschermen. Zo ontstonden de Deltawerken die inmiddels hebben geleid tot een verdedigingssysteem dat Nederland zou moeten kunnen beschermen bij extreem hoog water.

In 1958 begon men aan het vierde bouwwerk in de reeks van groot-schalige 'verdedigingswerken': de zes kilometer lange Grevelingendam. In 1965 werd deze voltooid. Pas nadat de Grevelingendam was gesloten, begon men in 1962 met de aanleg van het zevende deltawerk, de Brouwersdam. In 1971 was ook die Brouwersdam gereed en werd de Grevelingen daarmee definitief afgesloten van de Noordzee. De Grevelingen was nu getransformeerd van zeearm naar een van de grootste zoutwatermeren van West-Europa. De oorspronkelijke plannen om van dit Grevelingenmeer een zoetwaterreservoir te maken werden van tafel geveegd. Zodoende werd er tussen 1974 en 1978 gebouwd aan een spuisluis, de Brouwerssluis. Door de realisatie van deze sluis en het feit dat er slechts in beperkte mate zoet water binnen komt, hebben we bijna 50 jaar (!) later nog steeds een zout Grevelingenmeer.

PLATVIS WALHALLA

Met het afsluiten van het Grevelingenmeer kwam er ook een massa zeevissen 'vast' te zitten in het meer. Dankzij de open verbinding die er eerder altijd was met de Noordzee, trokken vele zeevissoorten soms massaal de Grevelingen in en uit. Die konden nu nog slecht migreren door de kleine Brouwerssluis. Vooral diverse soorten rondvis maken anno 2018 nog steeds gebruik van deze mogelijkheid om het Grevelingenmeer binnen te zwemmen en ook weer te verlaten. Denk aan de grote scholen haring die in het voorjaar door deze sluis het meer op komen zwemmen. Of de (grote) wijtingen die hier in de winter verblijven. Voor de platvissen bleek deze migratie een stuk lastiger; zij zaten en zitten zo goed als opgesloten in het meer. Eind jaren '70 - begin jaren '80 ont-popte het Grevelingenmeer zich dan ook tot een waar platvis-walhalla

Nu, bijna 50 jaar na de afsluiting, is er nog immer sprake van een immens zout binnenmeer.

Zelfs vissers die er om bekend staan slechts heel moeizaam aan een scholletje te kunnen komen, wisten die felbegeerde platte op het Grevelingenmeer te vangen...

en werden er massaal grote schollen gevangen. Van heide en ver kwamen vissers hier dan ook hun geluk beproeven en de verhalen over deze haast 'wonderlijke visvangsten' gingen als een lopend vuurtje de ronde. Het werden enkele mooie jaren voor iedere visser die wel van een platvisje houdt, maar... helaas planten deze grote schollen zich niet voort op het Grevelingenmeer. Met iedere vis die meegenomen werd voor consumptie slonk de populatie dus weer een beetje. Met de hoge hengeldruk bleek het bestand dan ook geen lang leven beschoren en aan het succesverhaal van de grote schollen kwam dan ook een einde. Het bestand raakte op en de hype van de grote schollen bleek voorbij. Zo nu en dan duikt er weer eens een grote schol op, maar een gerichte visserij is niet meer aan de orde.

VISPAS MEE!

Sinds de Grevelingen via de Grevelingendam en Brouwersdam werd afgesloten van zowel de Oosterschelde als de Noordzee, wordt het Grevelingenmeer in de visserijwetgeving niet langer aangemerkt als 'vrij te bevisen' kustwater, maar wordt het tot de 'binnenwateren' gerekend. Net als het eveneens zoute Oostvoornsemeer is het Grevelingenmeer daarmee een vreemde eend in de bijt, want vrijwel alle andere binnenwateren zijn min of meer zoet.

Dat dit water als zodanig is aangemerkt, betekent dat je om op het Grevelingenmeer te mogen vissen in het bezit dient te zijn van de landelijke VISpas en bijbehorende Lijst met viswateren (ook verkrijgbaar als app op je mobiel) en dat je je bovendien dient te houden aan de regelgeving zoals die geldt op de overige binnenwateren. Ben je lid van een bij Sportvisserij Nederland aangesloten hengelsportvereniging en daarmee in het bezit van een VISpas, dan mag je dus (met maximaal twee hengels) ook op het Grevelingenmeer vissen en anders dien je zorg te dragen voor een geldige vergunning. De op het Grevelingenmeer actieve charterboten hebben reeds jaren een prima werkende regeling met de vergunninghouder, Sportvisserij Zuidwest Nederland. Zélf al ben je zelf niet in het bezit van een VISpas, vissend aan boord van deze charterboten ben je via deze regeling automatisch gerechtigd om op het Grevelingenmeer te vissen.

Vissen op zout water, maar desondanks: VISpas mee!

De sportvisserij op het Grevelingenmeer leunt tegenwoordig met name op wijting en haring. Van deze rondvissen komen nog vrij massaal larven via de Brouwerssluis naar binnen en die groeien vervolgens in het Grevelingenmeer uit tot volwassen vis. Daarnaast vindt er ook nog steeds intrek plaats van volwassen rondvissen.

HARING EN WIJTING

Ergens halverwege het jaar trekken er al scholen wijting binnen. Deze wijtingen zie je met de week groeien en tegen de winter kon er dan ook gericht gevist worden op maatse wijtingen van een mooi formaat. Een enkele schol of scharretje daargelaten zouden de wijting en haring dan ook gedurende enkele decennia de hoofdmoot uitmaken van de vangsten op het Grevelingenmeer. Dat er

daarnaast ook altijd nog wel mooie botten en schollen werden gevangen, betekende een welkome bonus. Aan licht materiaal viel er op het Grevelingenmeer een erg leuke sport te beleven.

LICHT – LICHTER – LICHTST

Op de diverse charterboten die vanuit enkele haventjes uitvaren op het Grevelingenmeer was dan ook altijd wel iets te beleven. Naast de echte zeebonken die hier een emmertje met wijtingen probeerde te vullen, bleek de visserij zich hier te ontpoppen als prima opstapje naar de 'echte' zoutwatervisserij. Het Grevelingenmeer kent nauwelijks tot geen stroming. Zware hengels om dito lood mee weg te zetten zijn simpelweg overbodig. De visserij nam al snel een wending en steeds vaker werden de dikke boothengels omgeruild voor aan-

Een niet te zware hengel en dan lekker vissen vanuit het handje...

's Winters wordt er met name wijting gevangen, maar je kunt weldegelijk nog steeds ook een platvisje vangen.

Lood zonder ankers en niet zwaarder dan een grammetje of 50 en fijne haakjes!

Het Grevelingenmeer is een ideaal water om kids te laten kennismaken met de zoute visserij.

merkelijk lichtere hengels die eerder slechts geschikt werden geacht voor de zoetwatervisserij. En toen ging het snel....

Al vissend met loodjes van vaak niet meer dan 30-50 gram, bleek dat de wijting zich op het Grevelingenmeer niet per definitie op de bodem ophoudt. Actief vissend met een licht hengeltje in de hand kon je niet alleen veel betere resultaten boeken, maar dit bleek een heel aantrekkelijke wijze van 'zoute visserij' en in de loop van de jaren '90 schakelde men definitief over op deze 'Light Tackle' aanpak.

Voor al voor de jeugd bleek het vissen op de Grevelingen een prima eerste ervaring met het zeevissen. Zij leerde hier kennis maken met zeeaas, zeeonderlijnen, welke vissoorten er op zee te vangen zijn, aas aanzetten met behulp van een aasnaald en nog veel meer... Dat alles zonder last te hebben van zware golfslag, sterke stromingen, zeeziekte en lompe zware hengels. Een soort basisschool voor het zeevissen zeg maar.

'NIEUWE' TECHNIEK

Toen ik voor het eerst zelf kennis maakte met de visserij op het Grevelingenmeer was ik direct verkocht. Gewapend met een snoekbaarshengeltje, een klein molentje met een dunne gevlochten lijn en wat lichte loodjes stapte ik als volstrekte 'groen-zoeter' aan boord voor mijn eerste zoutwatertripje. De plaatselijke hen-

gelsportvereniging had een wedstrijd georganiseerd, dat deden ze al jaren. Ik was veruit de jongste van het stel, maar de voorbereiding was prima. Ik zou het vandaag met de 'nieuwe' techniek gaan proberen. Om een lang verhaal kort te maken: ik won en niet een beetje ook. Met bijna 30 vissen meer dan de nummer twee had ik zelfs de schipper nieuwsgierig gemaakt.... En mijn loodje heeft de bodem nagenoeg niet geraakt, enkel tijdens het afzinken.

De wijtingen houden zich op in alle waterlagen. Zo zitten ze de ene dag tegen de bodem, om de andere dag maar op half water te hangen, zoeken is dus een must. Met een spinhengel van 15-40 gram heb je een prima stokje in je handen. Een niet al te groot molentje in de klasse 2000, gevuld met een Dyneema lijntje is in mijn ogen een must. De gevlochten lijn geeft ieder tikje of aanbeet direct door. Zeker bij een actieve, zoekende visserij is een dergelijk licht setje erg fijn omdat je de hengel bij voorkeur de hele dag in de hand houdt. Vissen met afhouders kan, maar heeft niet de voorkeur. Daarom begin je het beste met wapperlijnen. Een staande lijn van 30/00 nylon met daaraan drie wapperlijntjes werkt perfect. De lengte van die haaklijntjes, geknoopt uit rond de 22/00 fluorocarbon, varieert van 40 cm tot 70 cm. Elk model ankerloos lood volstaat en 50 gram is vrijwel altijd voldoende. Het aas wordt op een haakje no. 10 geregen en zelfs voor de grote wijtingen is dit een prima keuze. Waarom weet ik niet, maar zagers scoren in de meeste gevallen het beste en vooral de kleine witjes doen het goed. Een portie

Een nog jonge auteur, tijdens zijn plezierige kennismaking met het Grevelingenmeer.

kleine piertjes mag echter niet ontbreken, je weet namelijk maar nooit...

SLAGEN TELLEN

Wanneer je de haken hebt beaasd, laat je het loodje zakken tot op de bodem. Dat is even goed opletten,

PENN GREVELINGEN TOURNAMENT

Georganiseerd door een kleine groep vrijwilligers en vanaf de eerste editie 10 jaar terug ondersteund door Pure Fishing / Penn en ons magazine als mediapartner, werd negen jaar achtereenvolgende winter het Penn Grevelingen Festival georganiseerd. Het initiatief voor deze bootwedstrijd werd genomen in de hoogtijdagen van de 'goldrush' op tabot op het Grevelingenmeer. Hoewel er de eerste jaren enkele tarbotten werden gevangen, stond deze klassieke winterwedstrijd toch eerst en vooral in het teken van het Light Tackle vissen op wijting. De gehele Nederlandse wedstrijdtop aan bootvissers deed steevast mee, maar kon je goed overweg met licht materiaal en het 'zwevend vissen' op die wijting, dan maakte elke liefhebber een gereede kans op een van de prijzen van de altijd imposante prijzentaafel.

De negende editie van het Penn Grevelingen Tournament werd op zaterdag 14 januari 2017 gewonnen door Hans Willemse van het Mart Brouwers Fishing Team en het korps van Jurgers Hengelsport uit Bergen op Zoom. De Jubileumeditie, het tiende Penn Grevelingen Tournament, zal wellicht plaatsvinden op zaterdag 8 december 2018 en dat zal dan mogelijk dan meteen ook het laatste festival zijn. Houd daarvoor onze site en social media in de gaten.

De nodige van de bij deze bijdrage ter illustratie geplaatste foto's zijn gemaakt tijdens een van de negen afleveringen van het Penn Grevelingen Tournament, met dank aan de organisatie.

Inschepen voor het Penn Grevelingen Tournament.

Zwaarder dan dit is niet nodig.

want die bodem bestaat op veel plaatsen uit een dikke laag slib. Maar goed: als de lijn slap valt, heb je de bodem bereikt en sluit je de beugel. Draai nu het geheel een à twee slagen binnen, zodat het loodje vrij van de bodem zweeft. Door het draaien en schommelen van de boot krijgt je aas al wat beweging mee, veel hoeft je dus niet meer te doen. Wel zou je af en toe je hengeltop kunnen lichten en weer langzaam laten zakken, dat kan net de trigger zijn om de wijtingen te laten toeslaan. Nu wacht je op een teken van leven. Dat kan een klein tikje van een nieuwsgierige vis zijn, maar ook een ferme aanbeet die je top vlot richting wateroppervlak trekt. Blijf dit uit dan draai je gewoon een slag of vijf binnen. Dit proces herhaal je tot je wel een teken van leven voelt. Wie nu meegeteld heeft weet exact op hoeveel slagen van de bodem de wijting zich ophoudt. Bij de volgende 'worp' (je hoeft niet per se te werpen, maar kunt als de omstandigheden dat toelaten je onderlijn gewoon naast de boot laten zakken), draai je dit aantal slagen meteen al binnen nadat je de bodem hebt geraakt en vis je meteen al op

Als je eenmaal de juiste waterlaag hebt gevonden...

de diepte waar het te doen is. Mocht je op deze hoogte een tijdje willen blijven vissen, dan zet je gewoon je lijn achter de lijnclip van je molen. Op deze manier zakt het geheel niet verder dan nodig is. Wie graag met twee hengels vist kan er eentje standaard op de bodem vissen. Deze hengel voorzie je van een wat zwaarder lood en werp je ook wat verder van de boot in. Zo maak je kans op wat andere vissoorten zoals schol, schar, bot, tong, paling, maar ook wijting natuurlijk. Vaak is een onderlijn met afhouders nu wel een betere keuze. Voor deze manier van vissen pak je het beste een hoefijzerloodje. Deze zijn wat platter en voorzien van wat grip. Deze loodjes blijven beter op de bodem liggen. Overdag kan de visserij nog wel eens wisselvallig zijn. Bijna standaard worden dan de diepe gaten opgezocht.

De ene dag azen ze daar prima, de andere dag is het allemaal wat minder. Maar wanneer de duister zich aandient, worden de wijtingen actiever. De schemer is geen garantie voor een goede vangst, maar vaak gebeurt het juist dan! Nu kan er ook wat ondieper gevist worden. De schipper geeft dit dan wel aan; hij heeft immers jarenlange ervaring op het meer en het is dan ook raadzaam om zijn adviezen goed op te volgen.

TARBOT

Een dikke tien jaar geleden werden er bijzondere vangsten gedaan op het Grevelingenmeer. Tijdens het vissen op schol en wijting op de bodem werd er ineens een grote vis gehaakt. De gedachte ging in eerste instantie uit naar een van de grote schollen die de dans altijd ontsprongen had. Ik kan me dan ook voorstellen dat

CHARTERBOTEN

Op het Grevelingenmeer is met als opstapplaats de op de zuidelijke oever (Schouwen-Duiveland) nabij de Grevelingendam gelegen haven van Den Osse een aantal charterboten actief, waarvan de respectievelijke schippers kunnen bogen op een vrucht aan ervaring met dit water en met de bijzondere visstand. In het voorjaar -wanneer de piek van de haringvisserij valt- wordt vrijwel alle weekenddagen uitgevaren en regelmatig is het dan ook doordeweeks druk. In de winterperiode wordt slechts uitgevaren bij voldoende animo van losse opstappers of indien de boot wordt afgehuurd. Dat is overigens een aanrader, niet alleen voor visclubs, maar ook voor bedrijfsverenigingen, vriendengroepen etc. Voor meer informatie over de charterboten **ms. Zeemeeuw** en **ms. Theo** van de bekende schippersfamilie Boogaart, kunt u telefonische terecht onder tel. 0031-651-229-532 en voor **ms. Helga** met tel. 0031-164-682-344. Rederij Hoogerwerf vaart met twee charterboten op het Grevelingenmeer, **ms. Hendrik H** en **ms. Marjoes**. Voor boekingen kunt u terecht onder tel. 0031-622-207-658. Tenslotte is ook **ms. Hendrik II** van de familie Buitendijk een vertrouwde verschijning op het Grevelingenmeer, met een grote vaste klantenschare. Deze charterboot is te boeken via tel. 0031-183-582-724 of 0031-654-203-973.

de verbazing groot was toen er een enorme tarbot het oppervlak doorbrak. Wat een vangst! En het bleek geen toevalstreffer, want er volgden die winter nog diverse grote tarbotten – vissen van vier-vijf kilo. De geruchten rond die bijzondere tarbotvangsten op het Grevelingenmeer verspreidden zich snel en de charterboten maakten topdagen. Daarnaast kwamen er ook steeds meer kleine visboten naar het Grevelingenmeer. De tarbotten werden vrijwel zonder uitzondering gevangen in en rond een bepaald putje, met enkele tientallen meters water. Omdat er toch al veel met zagers gevestigd werd op het meer en daar dus ook de meeste tarbotten op werden gevangen, werd dit aas al snel bestempeld als hét topaas voor de tarbot. Gelukkig zijn er altijd weer die ondernemende vissers die toch eens wat anders dan andere proberen. Plots bleek ook een reepje makreel of een cocktail van makreel en een zager grote tarbotten te verleiden.

WEGGEVIST

Natuurlijk werd er volop gespeculeerd over het wel of niet voortplanten van de tarbotten op het Grevelingenmeer. In theorie zou het mogelijk moeten zijn dat deze platvissoort zich in dat bijzondere milieu succesvol voortplant, aangezien van elders op de wereld bekend is dat deze soort zich thuis voelt in stilstaande zoute wateren. Even leek het er dan ook op dat er iets heel bijzonders aan de hand was in het Grevelingenmeer en dat daar wellicht

Op haring kun je anno 2018 nog vertrouwen.

zelfs een duurzame tarbotvisserij van de grond zou kunnen komen. Maar helaas: na een seizoen of twee - drie onderging deze visserij hetzelfde lot als dat van de grote schollen, enkele decennia eerder. Er zwemmen beslist nog wel enkele tarbotten, maar er gericht op vissen bleek niet meer de moeite. Nu we tien jaar verder zijn en een tarbot nog een zeldzaamheid is kunnen we gerust de conclusie trekken dat het uiteindelijk ging om een opgesloten 'restpopulatie' en dat deze oude dieren inmiddels vrijwel allemaal zijn weggevangen. Inmiddels is het dan ook al geruime tijd geleden dat er überhaupt de vangst van een tarbot kon worden gemeld.

HARING

Gelukkig kan dat niet worden gezegd van de haring, want wanneer deze vissoort in het voorjaar arriveert, is het nog immer een gekkenhuis op en aan het water. Er zijn niet veel goede kantstekken langs het Grevelingenmeer, maar de Brouwerssluis trekt ieder voorjaar toch weer de nodige vissers. Schouder aan schouder wordt er hard gewerkt om een haring te bemachtigen. Hier komen ze namelijk in groten getale binnen om zich vervolgens in scholen te verspreiden over het meer. Regelmatig gaat het helemaal los en zijn de emmers snel gevuld met haring. Je moet er van

houden om daar, veelal op plaatsen waar het bovendien formeel niet is toegestaan, schouder aan schouder te gaan staan voor wat haringen. Met de kans dat je gesnapt wordt door oom agent en er nog een prent aan overhoudt ook.

Beter stap je op bij een van de charterboten (zie het kadertekstje elders op deze pagina's) die in voorjaar en zomer gericht achter de haringen aan gaan.

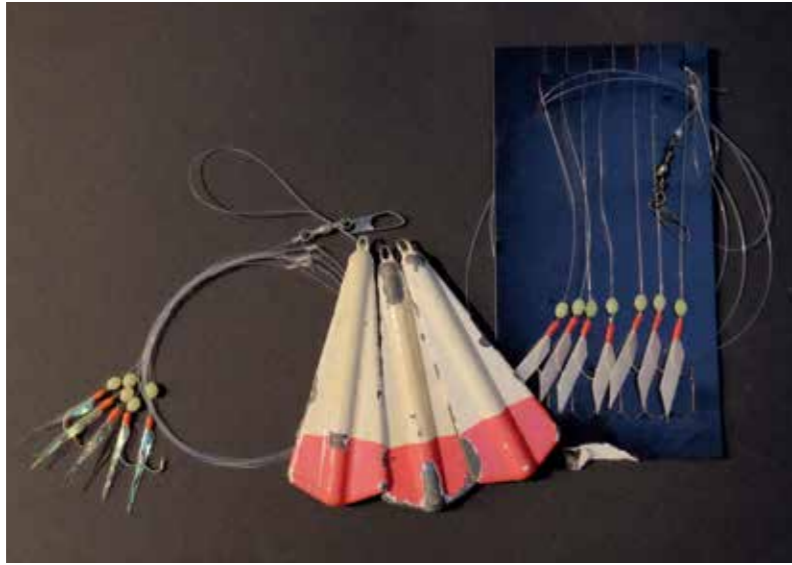
Met een spinhengel, een molentje, paar stukjes haringlood en wat haringpaternosters heb je de emmer zo gevuld, mits de schipper de haringen weet te vinden natuurlijk. De haringen kun je overal tegen komen en in alle waterlagen en daarom is het belangrijk je loodje met haringlijntje op verschillende dieptes binnen te vissen. Wie na het inwerpen het geheel wat langer laat zakken, vist dieper dan wie snel inhaalt. Denk nu niet dat als je ze gevonden hebt, je ze daar vervolgens ook de gehele dag door kunt vangen. Vaak zie je dat de haringscholen op zoek naar voedsel voortdurend in andere waterlagen te vinden zijn. Het is dus zaak om te blijven zoeken naar de juiste diepte.

PROBLEMEN WATERKWALITEIT

De laatste jaren zijn de vangsten op het Grevelingenmeer over de gehele

Het is nog amper 10 jaar terug dat tarbotten van dit formaat met regelmaat werden gevangen.

Haringpaternoster met versierde mini-haakjes

linie teruggelopen. Niet dat er niets meer te vangen is, maar er moet wel harder voor gewerkt worden. De grootste boosdoener lijkt de spronglaag. In het Grevelingenmeer is sinds de voltooiing van de Brouwersdam in 1971 nauwelijks of geen getijdenwerking meer en het water is dus nagenoeg stagnant. In dat stilstaande water treden vooral tijdens de warme zomermaanden op veel plaatsen zogenoemde spronglagen op en dat leidt dan regelmatig ook tot zuurstofloosheid. Een spronglaag is de scheiding tussen twee waterlagen met verschillende watertemperaturen. Als het water niet voortdurend door wind en/of stroming wordt gemengd, kunnen er verschillen in temperaturen ontstaan tussen de waterlagen. De onderste waterlaag kan daarbij dan zo goed als zuurstofloos wor-

den en als gevolg hiervan sterft het bodemleven af en ontstaan kenmerkende witte bacteriematten en een zwavelachtige geur. Het spreekt voor zich dat de in het Grevelingenmeer aanwezige vis dergelijke zuurstofloze plekken probeert te ontvluchten, maar soms treedt er weldegelijk ook vissterfte op. Deze spronglaag zorgt overigens alleen in de warmere zomermaanden voor problemen. In de koudere maanden liggen de temperaturen van de lagen dicht bij elkaar en kan het zuurstofrijk water zich vermengen met het zuurstofarme. De oplossing voor dit probleem is op zich niet ingewikkeld; daarover zijn de diverse instanties het wel eens. Het getij zal terug moeten keren op het Grevelingenmeer! Maar hoe dit dan aangepakt moet worden en met

Levenloze bodem van het Grevelingenmeer op 18 meter diepte (juli 2013). Foto met dank aan: Nature Today/ Peter H. van Bragt

name de kosten daarvan, blijft een heikel punt. Inmiddels wordt er al jaren gepraat over de problemen met de waterkwaliteit in het meer, maar lijkt een definitieve oplossing verder weg dan ooit.

Wél werd begin maart 2017 alvast de Flakkeese spuisluis in de Grevelingendam weer in gebruik genomen en getest. Na deze renovatie wordt het Grevelingenmeer nu in ieder geval ververst met zuurstofrijk water vanuit de Oosterschelde en hopelijk zal dat ten goede komen aan de waterkwaliteit. De Flakkeese spuisluis vormt door middel van zes kokers een verbinding tussen het Grevelingenmeer en de Oosterschelde en had oorspronkelijk als doel om tijdens de afbouw van de Oosterscheldewerken het zoutgehalte in de noordelijke tak van de Oosterschelde op peil te houden. Het zoute water werd dus vanuit de Grevelingen gespuid in de Oosterschelde. Na de voltooiing van de Oosterscheldewerken rond 1987, had de spuisluis geen directe functie meer en is sindsdien niet meer in bedrijf geweest. Tijdens de recente renovatie van de Flakkeese spuisluis werd dit 'kunstwerk' omgebouwd voor tweerichtingsverkeer, waardoor het nu mogelijk is om vers zuurstofrijk water vanuit de Oosterschelde te spuien in het Grevelingenmeer. De nu gerealiseerde tweezijdige verbinding tussen het Grevelingenmeer en de Oosterschelde zal een bijdrage moeten gaan leveren aan de verbetering van de waterkwaliteit van het meer en dat is hard nodig!

TOEKOMST

Moeten we als sportvisser dan maar de handdoek in de ring gooien voor wat betreft het potentieel zo bijzondere Grevelingenmeer? Zeker niet! Ook al zijn de vangsten dan niet meer zoals voorheen, er valt echt nog wel een visje te vangen. Zeker wie in de avonden gaat vissen kan nog eens tegen een leuke vangst aanlopen. Vooral in de schemering en het donker heb je kans op een mooi portie wijting. De diverse charterboten maken (bij voldoende belangstelling) avondvaarten en vooral de jeugd vindt het nogal spannend om in het donker achter de zeevissen aan te gaan natuurlijk.

Via de Flakkeese spuisluis in de Grevelingendam kan nu vers, zuurstofrijk water vanuit de Oosterschelde worden ingelaten.

Daarnaast is het natuurlijk ook gewoon een erg leuk dagje vissen met wat vrienden. Of je nu 's winters op de wijting gaat, of in het voorjaar op de haring, zelfs vrienden die niet vissen kun je op het Grevelingenmeer een leuke dag of avond bezorgen. Met een hapje en drankje, wat sterke verhalen en wat vis in de emmer, vermaakt iedereen zich wel. Op dit

afgesloten water valt eigenlijk altijd wel een oppertje te vinden en zelfs de 'meest gevoelige ziel' zal hier niet snel zeeziek worden. En dat je daarbij altijd nog (een kleine) kans maakt op zo'n achtergebleven Kanjer uit het verleden, maakt een visdag op het Grevelingenmeer extra interessant...

Martijn Dekkers

Vooral in de schemering en het donker heb je kans op een mooi portie wijting.